

متن پرسش

با عرض سلام: استاد مردم و ملت عزیز و وفادار ایران همینطور که علاقه مند به ورزش قهرمانانه و ملی هستید و مدافع تیم ملی فوتبال ایران اند لکن از بی توجهی بازیکنان و رزمنده های ایرانی میدان مستطیل سبز نسبت به قرائت سرود ملی ناراحت هستید و علاوه بر آن، حادثه اول بازی ایران و انگلستان را، یعنی: برخورد دو بازیکن که منجر به مسدومیت آقای بیراوند عزیز شد را نسبت به همین غفلت می‌دانند که البته خب قضاوت ظاهری تندبست و همچنین در باطن شاید منصفانه و حقیقی هم نیست لکن ابهامات و تعارضات را با چه دیدگاهی و چگونه باید مواجه شد که صفا و وفاداری همه بازیکنان را نسبت به ملیت و هویت ایرانی متوجه شد؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گویا همان‌طور که استاد رضا داوری می‌فرمایند دیگر فوتبال یک بازی نیست، نوعی دینداری است. [۱] به هر حال باید نسبت به فوتبال بخصوص فوتبال ما در جام جهانی بیشتر فکر کرد از آن جهت که متأسفانه بعضی به اصطلاح بازیکنان منتسب به ایران، آن را تضعیف کردند. این‌جا است که وظیفه مردم همان‌طور که ملاحظه کردید تقویت همین تیم بود با ضعف‌هایی که می‌فرمایید در مقابل آنانی که به‌کل آن را تحریم نمودند. آری! در این موارد اغماض رواست تا اینان همچنان در اردوگاه تیم ملی ایران حاضر باشند. موفق باشید

[۱] - : «امروزه بیش از هر زمانی جهان از وَهم پر شده است. گرچه تصور می‌کنیم ما بر اوهام غلبه کرده‌ایم و در عصر تکنولوژی و علم دیگر وَهم وجود ندارد، اما جهان ما پر از اوهام است. بازی به خودی خود وَهم است و نتیجه بازی هم در وَهم ما اهمیت دارد وگرنه در حقیقت، نتیجه بازی اهمیت ندارد. یک توپ فوتبال از یک خط پنج سانتی‌متری رد شود یا نشود، در زندگی واقعی و حقیقی مردم چه اثری دارد؟ مظفرالدین‌شاه این را درک کرده بود. هنگامی که او را در پاریس برای تماشای فوتبال برده بودند، پس از اتمام بازی پرسیده بود که این‌ها چند نفر هستند؟ پاسخ داده بودند ۲۲ نفر، گفته بود ۲۱ توپ دیگر بخريد و به آن‌ها بدهید تا همه به دنبال یک توپ ندوند. وی این حرف را خیلی جدی گفته بود، او درک کرده بود که این کار، کاری عبث و بیهوده است. حتی اول انقلاب، یکی از

همکاران ما معتقد بود که فوتبال حرام است زیرا کار لغوي است. اما آیا فوتبال لغو است؟ پس چرا وقتی يك توپ، پنج سانتی متر از يك خط رد می شود ۳۰۰ میلیون نفر شادي می کنند و یا ۳۰۰ نفر دیگر گریه می کنند؟ ... فوتبال زندگی ماست، اگر فوتبال و هم است □ که و هم است □ پس جهان ما پُر از و هم است. این نمونه بسیار خوبی است. این کم ضررترین و همی است که در جهان ما وجود دارد، ما چنان به و هم دلبسته هستیم که و هم ها را تشخیص نمی دهیم. تفکر آینده نباید اوهام را کنار بگذارد، بلکه باید بر آن ها غالب شود. تفکر می تواند او را از این غفلت ها برهاند». نشریه کتاب هفته، شماره ۶۲ شنبه ۲ دی ماه ۱۳۸۵.